

respekt for det kommunale selvstyre. Det er vigtigt, at kommunerne har frihed til forskellighed i opgaveløsningen, men det betyder ikke, at vi ikke mener, at det kan være nyttigt at drøfte den kommunale økonomi. Det er trods alt økonomien i kommunen, der er baggrunden for, at opgaverne løses til størst gavn for borgerne, ja, vi kan oven i købet sige tættest muligt på borgernes hverdag.

Forhandlingerne er regeringens ansvar, men vi skal nok tage stilling, når forhandlingsresultatet foreligger, så det er ikke ensbetydende med, at Venstre ikke har en mening forud for forhandlingerne, og den vil jeg gerne fremføre i nogle punkter.

For det første betaler den danske befolkning for meget i skat. Der er brug for en skattesænkning og ikke for en skattestigning, og det indbefatter altså de grønne afgifter, der er blevet indført med skattereformen. Danskerne kan faktisk godt lægge kommune-, amts- og statsskat og grønne afgifter sammen, og de siger, at skat er altså skat.

For det andet må det anbefales, at regeringens ministre koordinerer deres udmeldinger, for selv med de bedste, kan vi kalde dem pædagogiske metoder bliver det svært at forklare, hvad der skal ske – at der skal ske en reform på plejehjems- og ældreområdet og den lovede pladsgaranti og hele udbygningen på edb-området og fjernelse af hospitalets ventelister samtidig med det notat, som finansministeren kommenterede i Det Fri Aktuelt den 18. marts 1995, hvor der er lagt op til en kraftig stramning i kommunerne i forhold til de sidste to år. Med andre ord lægger regeringen op til, at kommunerne skal holdes i kort snor, og at finansministeren gerne vil fjernstyre økonomien ved at inddrage den eventuelle større skatteudskrivning. Det er Venstre skeptisk over for.

Jeg vil godt gentage, at vi mener, at det er en skattesænkning, der er brug for, samt en nedbringelse af kommunernes gæld, og derved er det kommunerne, der har ansvaret. I Venstre tror vi nemlig mere på det kommunale selvstyre. Vi tror, at det er det bedste værktøj til at løse de opgaver, som vi har valgt skal være kommunale.

For det tredje har Venstre den opfattelse, at det kommunale udgiftsniveau ikke bør stige. Vi ser også gerne, at udgiftsniveauet falder. Det tror vi også at det kan – hvis nu kommunerne tog og udliciterede nogle flere af deres opgaver! Det er jo nemlig slet ikke sikkert, at kommunens

pris for at få opgaven udført er den rigtige, når man ikke på nogen måde har en sammenligningspris.

Derfor vil jeg, som finansministeren gjorde det, referere til den rapport, der blev offentliggjort i Børsen den 4. april, og hvoraf det blandt andet fremgår, hvordan medarbejderne ser på den offentlige sektor, om de mener, ressourcerne bruges godt nok. Der er det tankevækkende, at mellem 30 og 50 pct. mener, at ressourcerne på sygehuse og på det sociale område ikke bruges godt nok. Så her har både kommunen og amterne noget at leve op til.

For det fjerde mener Venstre, at der både i den kommunale og amtskommunale verden er stor vilje til omstilling og kreativitet. Man har nemlig formået at få borgerne med i beslutningerne, og det er jo til gavn for borgerne selv, men også for helheden. Det er en udvikling, som Venstre prioriterer højt. Men her har Folketinget og regeringen et stort ansvar, når det gælder om ikke at fastsætte centrale krav om regler og normer for den kommunale service. Det er vigtigt, at kommunernes muligheder for at prioritere stadig forbedres, og det sker kun gennem færre krav og regler. Aftaler mellem kommuner og amter bør efter Venstres opfattelse altid føre til opgaveløsninger så tæt på borgeren som muligt.

Det skal ikke være sådan, at alt er et kommunalt problem. Det er ikke alt, der føres videre til borgerne, fordi der ikke er vilje til at privatisere og nytænke.

Man kan ikke have en debat om den kommunale økonomi uden også at nævne Københavns Kommune. I Venstre ser vi med stigende bekymring på, at regeringen gennem bevillinger og omfordelinger og mere fordelagtige lånemuligheder til den daglige drift forsøger at afhjælpe den betrængte økonomi uden at tage fat på det egentlige problem i Københavns Kommunes økonomi.

Med hensyn til amternes økonomi ønsker Venstre også her, at ressourcerne fordeles med kreativitet og nytænkning, og at nedbringelse af ventelisterne på sygehuse efterleves.

Finanslovsaftalen om, at pengene følger patienten, vil vi følge – med hensyn til, hvordan den påvirker aktiviteterne på andre områder, men også om ventelisterne eventuelt vokser, altså at man har prioriteret ressourcerne anderledes.

Regeringsaftalen med de kommunale parter, som gjaldt økonomien her i 1995, bar præg af afbetaling og låneoptagelse, og om man nu ville